

[Finansministeren]

Der er i det foregående givet en beskrivelse af de væsentligste bevægelser på statsfinanserne i 1986, som de kommer til udtryk i forslaget til tillægsbevillingslov. Der henvises i øvrigt til lovforslagets enkelte bevillingsforslag med de dertil hørende anmærkninger.

Anmærkningerne til de enkelte tillægsbevillingsforslag er som noget nyt opdelt på et antal kategorier med henblik på at forklare årsagerne til afvigelserne fra finanslovens bevillinger.

Forslaget til tillægsbevillingslov for 1986 anbefales til Folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. S 740

1) Til statsministeren af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Når den konservative tidligere minister og nuværende politiske ordfører, Grethe Fenger Møller, den 9. februar 1987 udtaler til B.T., at skatten falder inden 1990, er det så udtryk for en realistisk betragtning, som statsministeren kan bekræfte, eller er det udtryk for endnu et konservativt medlems fantasier, der intet realistisk har på sig, der kan bekræfte en sådan udtalelse?«

Skriftlig begrundelse

Den politik, som bl.a. Det Konservative Folkeparti i regeringen har ført, har hidtil resulteret i konstante skatteforøgelser med et rekordstort skattetryk til følge. Dette beviser det modsatte.

Pia Kjærsgaard (FP):

For ca. 3 uger siden stillede Fremskridtspartiet et mundtligt spørgsmål til statsministeren, fordi industriministeren havde udtalt sig om skattelettelse. Samme dag afkræftede statsministeren industriministerens udtalelser. Der blev ikke råd til skattelettelse foreløbig, sagde statsministeren.

Næste dag, den 19. februar, kunne man læse i B.T., at den konservative politiske ordfører, fru Grethe Fenger Møller, siger, at skatten falder inden 1990.

For at komme statsministeren i forkøbet vil jeg sige, at jeg ikke synes, at der er nogen grund til at komme med de gamle undskyldninger om, at man skal betale gammel gæld tilbage. Det havde vi en debat om for 3 uger siden, men jeg vil spørge statsministeren, om han ikke efterhånden mener, at der er dårlig medlemsinformation i den konservative folketingsgruppe.

Statsministeren (Poul Schlüter):

På grund af højtalerforholdene hørte jeg ikke den sidste bemærkning, men det er måske en fordel.

Den 18. februar svarede jeg på et helt parallelt spørgsmål fra hr. Poulsgaard. Jeg synes egentlig, jeg bedst kan svare i dag ved at henvise fru Pia Kjærsgaard til igen at læse dette svar og mine bemærkninger i anden omgang. Så vil hun kunne se, at der næppe er nogen modstrid mellem, hvad fru Grethe Fenger Møller og jeg har sagt i denne sag. Jeg sagde den 18. februar – og det er fortsat min opfattelse – at jeg anser det for sandsynligt, at der med en fortsat genopretningspolitik vil kunne skabes grundlag for lempelse af skattetrykket i løbet af Folketingets næste fireårs valgperiode. Derefter føjede jeg til, at der så går nogle år, og så begrundede jeg det med, at det er regeringens mål at tilvejebringe forudsætningerne for et lavere skattetryk. Nu er vi nået så vidt, at vi dog har balance i statsfinanserne. I går kunne vi ved tillægsbevillingslovens udarbejdelse fastslå, at vi endog har et betydeligt overskud, nemlig 8 mia. kr. i 1986. Det lavere skattetryk, sagde jeg, kan vi få efterhånden, men heller ikke før betalingsbalanceunderskuddet og de enorme ekstraordinære renteudgifter på 55 mia. kr. går betragteligt ned. Det er stadig min opfattelse.

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er faktisk sådan, at der står i B.T., at den politiske ordfører lover, at skatten falder inden 1990. Det må så blive 1989. Det er der faktisk ikke så forfærdelig mange år til, og med den politik, som statsministeren fører sammen med de øvrige regeringspartier, er der jo ikke megen tillid til, at betalingsbalanceproblemet skulle være ude af verden til den tid.